

РЕШЕНИЕ

№ 31638

гр. София, 29.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
публично заседание на 17.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7228** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЕМАТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение негова жалба вх.№ Ж-22-614 от 19.06.2025 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. №С250022-023-0001648 от 13.06.2025 г., издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на оспореното решение и потвърденото в него ПНПОМ поради неправилно приложение на закона. Жалбоподателят визира нарушения на чл.121, ал.1 и чл.195, ал.5 от ДОПК. Поддържа липса на мотиви за обезпечителна нужда и твърди, че искането за налагане на ПОМ не се основава на доказателства, от които да следва еднозначен извод, че лицето дължи данъци, чието събиране ще бъде затруднено или невъзможно. Твърди, че фактическата обстановка не е изяснена в пълнота. Сочи, че публичният изпълнител е наложил общо три запора на банкови сметки, всеки един от тях за сумата от 2 259 400.65 лв., което не било обосновано и водело до спиране на търговската му дейност в нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК. Предлага алтернативно споразумение с публичния изпълнител за поэтапно и частично събиране на вземанията му. Претендира се отмяна на решението и потвърденото с него ПНПОМ.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител юрк. П., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221025001583-020-001 от 04.04.2025 г., връчена по електронен път на 14.04.2025 г., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задължения за ДДС за периода от 07.08.2023 г. до 28.02.2025 г.

С искане вх. №Р-22221025001583-039-001 от 06.06.2025 г. по описа на ТД на НАП [населено място] В., на длъжност главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизията, възложена със ЗВР №Р-22221025001583-020-001 от 04.04.2025 г., е поискала налагане на обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК. Посочено е в искането, че в хода на ревизията е установено, че предполагаемият (очакваният) размер на задълженията на дружеството ще бъде в размер на 2 259 400,65 лв., в това число главница 2 193 901,50 лв. и лихва 65 499,15 лв., изчислена към 05.06.2025 г. Посочено е в мотивите на искането, че според представена оборотна ведомост на дружеството същото не разполага с активи, а по данни от ПП УИС има открити и активни банкови сметки. Изложеното е дало основание на ръководителя на ревизионния екип да формира заключение, че налагането на ПОМ е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията му ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

Издадено е процесното ПНПОМ изх. №С250022-023-0001648 от 13.06.2025 г., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчици на платежни услуги, находящи се в „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД за сумата от 2 259 400,65 лв., в „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД за сумата от 2 259 400,65 лв. и в „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД за сумата от 2 259 400,65 лв.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е изпратено запорно съобщение за връчване до „ПЪРВА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА“ АД с изх. №С250022-003-0047712/13.06.2025 г., по което към момента на постановяване на Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г. не е получен отговор от банката дали е наложен запор.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е изпратено запорно съобщение за връчване до „ОБЕДИНЕНА БЪЛГАРСКА БАНКА“ АД с изх. №С250022-003-0047713/13.06.2025 г., по което към момента на постановяване на Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г. не е получен отговор от банката дали е наложен запор.

На основание чл. 202, ал. 1 от ДОПК е изпратено запорно съобщение за връчване до „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД с изх. №С250022-003-0047716/13.06.2025 г., по което към момента на постановяване на Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г. не е получен отговор от банката дали е наложен запор.

В мотивите на ПНПОМ е посочено, че в публичните регистри, достъпни за служителите на НАП, не се установява наличие на недвижими имоти, ППС/МПС, ревизираното дружество не притежава плавателни или въздухоплавателни средства, безналични ценни книжа, дялове или акции в други търговски дружества.

Постановлението е обжалвано по административен ред с жалба вх. № Ж-22-614 от 19.06.2025 г. Съгласно чл.197, ал.1 ДОПК компетентният горестоящ орган следва да се произнесе с мотивирано решение в 7-дневен срок, т.е. в срок до 26.06.2025 г. В този срок е постановено

оспореното Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без уважение.

Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г. е връчено на 01.07.2025 г. и оспорено по съдебен ред с жалба вх.№ Ж-22-614#3 от 07.07.2025 г. – в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на размера на бъдещите публични задължения и правните основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.

Неоснователно жалбоподателят поддържа, че административният акт е немотивиран. Съдебната практика е константна, вкл. след Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, че липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона в случаите, когато такива мотиви са изложени в друг акт и е направено позоваване на него. В конкретния случай, в обжалваното ПНПОМ с изх. №С250022-023-0001648 от 13.06.2025 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е направено позоваване на искане вх. №Р-22221025001583-039-001 от 06.06.2025 г. на Т. В. – главен инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизионен екип и във връзка с ревизия, възложена със ЗВР №Р-22221025001583-020-001 от 04.04.2025 г. Ето защо мотивите на ПНПОМ следва да се считат за допълнени с мотивите както на искането на ръководителя на ревизията, така и на потвърждаващото Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г., с което са изпълнени изискванията за мотивираност на акта, вкл. относно наличието на обезпечителна нужда.

Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Разпоредбата налага императивно изискване за съобразяване на обезпечителната нужда, доколкото целта на мярката е предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая, обезпечение е предприето при висящо ревизионно производство, образувано със №Р-22221025001583-020-001 от 04.04.2025 г. и въз основа на мотивирано №Р-22221025001583-039-001 от 06.06.2025 г. на ръководителя на ревизионния екип.

Според мотивите на искането и на процесното ПНПОМ ревизираното дружество не разполага с активи, освен запорираните банкови сметки. Именно особено големият размер на бъдещите публични задължения, преценен съобразно установените активи, е обосновал извод за обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 от ДОПК.

Съвкупната преценка на визираните обстоятелства обосновава обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 от ДОПК – мерките са наложени с цел да се възпрепятства извършването на други сделки и действия по разпореждане с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В подкрепа на този извод е и анализът на имуществото на

дружеството, преценен във връзка с размера на бъдещите публични вземания. Неоснователни са доводите на жалбоподателя за липса на яснота „какви са бъдещите задължения и от какво произлизат“. Действително, в процесното ПНПОМ са изложени мотиви относно произхода на бъдещите публични задължения на дружеството, които не са пряко относими към наличието на обезпечителна нужда. Произходът и евентуално наличие на материалноправно основание за установяване на публични задължения ще бъде предмет на контрол за законосъобразност при обжалване на ревизионния акт, който слага край на ревизионното производство, но не и в настоящето съдебно производство по чл.197, ал.2 от ДОПК. Както вече се посочи, в него релевантно е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК. Относителните към това производство основание по чл.121, ал.1 от ДОПК са посочени в ПНПОМ и обосновани в потвърждаващото решение на директора на ТД На НАП С., а размерът на бъдещите задължения са посочени в мотивираното искане и в оспореното ПНПОМ единствено с оглед съобразяване на обезпечителната нужда.

Установяването на обезпечителна нужда изисква съпоставка между имущественото състояние на длъжника и размера на неговите публични задължения, каквато преценка приходните органи в случая са извършили. След като при нея е установено, че длъжникът не разполага със свободно от тежести имущество в размера на публичните му задължения, което да послужи за тяхното погасяване, то е налице обезпечителната нужда, каквато в случая се установява. Без наличието на данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение и доколкото предполагаемият размер на публичните задължения е особено голям, то следва да се приеме за доказана обезпечителна нужда съгласно чл.121, ал.1 от ДОПК – без наложените запори ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. В административната преписка не се съдържат данни дали има наличности по запорираните банкови сметки. Жалбоподателят не е ангажирал доказателства, че в резултат на наложеното обезпечение чрез запор на няколко банкови сметки са запорирани суми, които надхвърлят размера на очакваните публични вземания.

Неоснователно е оплакването за нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, според който предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение неминуемо води до накръняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което са споделими изводите в Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г., че обезпечение се допуска дори при сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, стига да не се спира извършваната от него дейност. Твърденията на жалбоподателя, че в нарушение на чл.121, ал.3 от ДОПК, наложените му обезпечителни мерки водят до спиране на дейността му, не са подкрепени с конкретни данни или доказателства.

Обосновани са и изводите на решаващия орган, че лицето не се е възползвало от възможността по чл.229, ал.1 от ДОПК изх. №С250022-000-0070910 от 06.02.2025 г., което е указание, че жалбоподателят не се нуждае от разрешение постъпилите или постъпващите по запорираната му сметка суми да бъдат оставени на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. С други думи, продължава да осъществява дейност независимо от наложените му обезпечителни мерки.

Обосновано решаващият орган е приел, че налагането на обезпечителни мерки в условията на едно бъдещо (предполагаемо) вземане, наличието и размерът на което може и да не се потвърди в края на ревизията, представлява засилена грижа на закона към защитата на публичния интерес. Целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на субекта и да му

се отнеме възможността да се разпорежи с активите си преди да е започнала процедурата по принудително събиране. Споделимо е и мнението му, че при предприемането на действия по предварително обезпечаване публичният изпълнител действа при обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения, поради което въпросът относно техния размер не следва да бъде обсъждан в настоящото производство. В тази връзка са неоснователни доводите на жалбоподателя, че размерът на задълженията не е подкрепен с никакви мотиви. Касае се за две самостоятелни производства, като доводите относно основаниято и размера на публичните задължения са относими към ревизията, докато по аргумент от чл.121, ал.1 от ДОПК налагането на предварително обезпечение следва да се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено.

Характерът на наложената обезпечителна мярка е привременен и разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК не поставя изискване публичното вземане да е безспорно установено по размер, нито пък да е изискуемо - именно по тази причина мярката е предварителна. Както се установява от обжалваното решение, след получаване на мотивираното искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от органа по приходите, публичният изпълнител е извършил проучване на имуществото на ревизираното лице с данни, достъпни в публични регистри и информационните масиви на НАП и има правомощието да наложи обезпечение. По тези съображения съдът приема, че са изпълнени предпоставките по чл.121, ал.1, вр. чл.195, ал.2 от ДОПК за наличие на обезпечителна нужда, при засилена защита на публичния интерес.

Правилно горестоящият административен орган е отбелязал, че жалбоподателят не представя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, нито предлага замяна на обезпечителната мярка по реда на чл.199 ДОПК, с което да гарантира събирането на публичните вземания. Такива не се предлагат и в настоящата съдебна фаза на производството. Стойността на предполагаемите публични вземания е равна на стойността на обезпеченото имущество, с което е спазена и нормата на чл.195, ал.7 от ДОПК. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

В конкретния случай, не може да се приеме, че с налагането на обезпечителната мярка преследваната от закона цел е нарушена по смисъла на чл.6 АПК, както се поддържа в жалбата. При липса на имущество, съответно на размера на публичните задължения, наложените обезпечителни мерки целят лицето да не извърши разпоредителни действия с наличното имущество, които от своя страна да затруднят или направят невъзможно събирането на публичните му задължения. При налагане на обезпечителната мярка административният орган е действал разумно, добросъвестно и справедливо по смисъла на чл.6, ал.1 АПК, като намесата му се е ограничила до най-необходимото за постигане на легитимно преследваната цел по смисъла на чл.6, ал.2 АПК. Както се посочи, длъжникът не е представил обезпечение в пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, поради което не може да се приеме, че спрямо него е приложима друга, по-лека мярка.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

Производството по чл. 197, ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната

помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕМАТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] срещу Решение № ПО-59 от 26.06.2025 г., издадено от директора на ТД на НАП С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С250022-023-0001648 от 13.06.2025 г., издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА „ЕМАТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], [жилищен адрес] да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: